

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOSINCAT
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
 Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

Frică și lașitate¹

Prof. univ. dr. Ioan SCURTU

Vineri, 28 iunie 1940

Starea de suflet în care mă găsesc azi-de-dimineață este de nedescris. Nu mă simt om, parcă s-a rupt ceva în mine. Sunt un oareșicare care trebuie să-și facă datoria, atâta tot.

Parcă din mine a dispărut eul. Tocmai [la] 20 de zile după ce-mi ajunsesem apogeul a 10 ani de muncă, cu rezultatele ce au fost, și acuma - prăbușirea. Este, parcă, ceva ce nu poți suporta. Mi-e rușine de mine însumi, nu îndrăznesc să privesc pe cineva în față. Totul mi se pare așa un coșmar, un lucru [pe] care nici un cuvânt omenesc nu-l poate descrie.

Dimineața, la 11, l-am primit pe Tătărașcu. Mă simt așa de mic și de neimportant în fața acestei nenorociri ce s-a abătut asupra României. Mobilizarea, care se hotărâse ieri și care în urma insistențelor lui Argetoianu și ale președintelui Consiliului nu se făcuse, se face astăzi, după o luptă cu acesta, care nu vrea să facă nici un gest care să ațâțe U.R.S.S.

Frică și lașitate. Poate, prudență sănătoasă. Numai // viitorul ne-o va arăta. Oribil în toate acestea este graba care o pun

Sovietele pentru ocuparea teritoriului 375, grabă care periclitează evacuarea. Azi-de-dimineață, mi se anunță că e vorba și de un colț din Moldova, până la Herța. Chiar în decursul operațiilor, a fost un incident în care au căzut 2 morți. Am fost așa de indignat de atingerea unui colț al României Vechi încât am spus lui Tătărașcu că aceasta nu se poate admite.

A promis că va lupta cu înverșunare pentru această bucată de pământ. Așa cum au mers cedările noastre, această făgăduială este gratuită. Au fost mari discuții cu Horia Sima ca să intre în Guvern. N-a voit, dar Urdăreanu s-a luptat cu el până ce a primit și, la 2, el și cu dr. Simionescu de la „Generația din 22” au depus jurământul ca subsecretari (p.376).

Iunie 1940 225

După cum m-am așteptat, U.R.S.S. nici nu vrea să steie de vorbă pe chestiunea Herța. Ultimile mele speranțe s-au spulberat. Am nădăjduit că ciocnirea de la Herța ar fi putut provoca alte rezistențe spontane, care, astfel, ne-ar fi scăpat cinstea. Primele știri ce ne vin sunt foarte triste. // Purtarea populației basarabene, îndeosebi a evreilor- fila 166-, a lăsat mult de dorit. Coloanele de refugiați și trenurile au fost atacate de hoarde comuniste, ceea ce a în târziat și mai mult posibilitățile și așa ridicol de scurte de a putea evacua.

La 5 seara, l-am primit pe generalul Rozin, care-mi povestește conversația lui cu Goring. Acesta vrea să ne ajute cu armament, mai ales având mare nevoie de păcură și de benzină. Deci, propune ca decontările să se facă mai târziu. Lucru îmbucurător este incontestabilă bunăvoința de a ne da armament. Rozin zice că se poate găsi material foarte bun. Am speranța că și din cel francez ni se va da. De acuma înainte efortul trebuie să fie pus pe aviație și blindate.

Seara, mă culc amărât rău de tot. M-a apucat o deznădej de cumplită. Mă gândesc dacă n-ar fi mai cuminte să abdic. Duduia protestează vehement, spunându-mi că n-am dreptul de a părăsi lupta, ar fi o dezertare. Cine știe, poate că ea are dreptate!//

¹ REGELE CAROL AL II-LEA AL ROMÂNIEI. ÎNSEMNĂRI ZILNICE. 1937-1951, VOLUMUL III, 15 decembrie 1939 - 7 septembrie 1940. (Caietele 11-1 IA). Ediție îngrijită, note, glosar și indice de NICOLAE RAUȘ. Studiu introductiv de IOAN SCURTU

